

Natuurmonumenten

EXCURSIE NAAR:

NATUURGEBIED

Rietputten

Op onze eerste excursie van vorig jaar, rond dezelfde periode, genoten we van een heerlijk lentezonnetje en verwelkomden velen tjiptjaffen ons vanaf het moment dat we het natuurgebied betraden. Wat een groot verschil met dit jaar. Maar liefst 16 leden van de vogelwerkgroep hadden zich opgegeven voor deze eerste tocht van 2013. Een tocht naar natuurgebied “de Rietputten” bij Vlaardingen.

De weersvooruitzichten waren niet al te best op deze zaterdagmorgen 23 maart. Gevoelstemperatuur van - 15° C en een harde noordoostenwind van windkracht 6. Door deze ongunstige weersomstandigheden hadden een aantal personen zich afgemeld door ziekte dan wel doordat ze het gewoon te koud vonden en dus vertrokken we met 13 personen naar Zuid-Holland. Aangekomen op de plaats van bestemming werden de jassen hoog dichtgesnoerd, sjaals en mutsen om en trokken we het gebied in.

De Rietputten zijn ontstaan doordat hier eind jaren '90 bagger is gestort in een baggerdepot. Het gebied ligt daardoor hoger dan de omgeving. Op het baggerdepot heeft zich natte rietnatuur ontwikkelt waar vandaag de dag veel rietvogels een huisje hebben gevonden. Het riet heeft zich de afgelopen jaren kunnen ontwikkelen. In het natuurgebied is er nu een combinatie van jong en oud riet. Zo is er hier voor allerlei soorten rietvogels een plekje te vinden om naar voedsel te zoeken of te broeden. De rietgors met z'n zwarte kopje zou vast voorbij kunnen vliegen en juist op het oude riet zouden het bijzondere baardmannetje en roerdomp af kunnen komen. Deze schuwe vogels zullen we niet vaak zien. Misschien zouden we het 'ge-hoemp' van de roerdomp wel kunnen horen. Het gebied staat bekend om de grote populatie zeldzame baardmannetjes, de grootste groep van Zuid-Holland. Deze slimme moerasvogel eet zomers insecten en past zijn maag aan zodat hij in de winter zaadjes kan eten. Dus een reden te meer om dit gebied eens te verkennen.

Probeer bij deze wind maar eens een vogel te horen dan wel te zien. Het eerste geluid dat we goed hoorden was het geluid van een speenvarken, ongetwijfeld het geluid van een waterral zijn die zich onder in het riet verstopt had. Een blauwe reiger keek op naar ons en vloog weg met de gedachte; “Wat een stel rare vogels zijn dat in die kou”. We zagen eenden en ganzen opvliegen maar konden nog niet goed onderscheiden wat het waren. Even verderop een aangelegd heuveltje, waar we een goed uitzicht hadden over het gebied, echter hier waaide het zo hard dat we maar gauw naar beneden gingen.

Op de open stukken in het water zagen we o.a. meerkoeten, kraakeend, slobeend en dodaars. De harde wind zorgt ook voor hilariteit in de groep. Terwijl we door onze kijkers turen vliegt de hoed van mij voorbij en beland in het water. De wind blaast het nog wel naar de kant maar door het riet kunnen we er niet bij. Dus een lange stok gezocht en met vereende krachten hebben we de natte hoed aan de kant gekregen. Zonder hoed is het toch wel koud op die kale ..., maar Lenie had een oplossing. De capuchon van haar jas kon los en had stormbandjes, die heb ik dankbaar maar opgezet en dat scheelde een hoop in de kou. Terwijl we met die hoed bezig zijn vliegt plotseling een bruine kiekendief boven het riet op jacht naar voedsel, een machtig gezicht. Plotseling horen we het typische geluid van de baarmannetjes en zien we een paar kleine vogeltjes voorbij gaan, een duidelijk beeld krijgen we niet. We zijn speciaal voor de baardmannetjes gekomen, maar het weer speelde ons vandaag parten en we kregen ze niet te zien. Wel zagen we nog andere soorten zoals, tafeleend, bergeend, brandgans, grauwe gans, Canadese gans, waterhoen, watersnip, wilde eend, wintertaling en vloog een aalscholver over. Toen we een beetje uit de wind aan de kant van het "Volksbos" stonden hoorde we het geluid van een Cetti's-Zanger, een soort die je niet veel tegenkomt. Ook zagen we een jagende havik boven het bos en een miauwende buizerd.

Terwijl we langs het Volksbos liepen hoorden en zagen we nog; pimpelmees, koolmees, graspieper, fazant, holenduif, houtduif, kievit, zwarte kraai, kauw, merel, roek, spreeuw en zwarte mees.

We verlieten het gebied en gingen aan de overkant verder door het "Oeverbos" over een fietspad langs de Nieuwe Waterweg richting het restaurant bij de parkeerplaats. Onderweg zagen we nog; fuut, ekster, kleine mantelmeeuw, vele kokmeeuwen, tureluurs, zilvermeeuw en stormmeeuwen. John legde ons duidelijk uit wat het verschil was tussen zilvermeeuw en stormmeeuw en waar je op moet letten.

Omdat er een stormmeeuw en een zilvermeeuw naast elkaar stonden konden we goed het verschil zien. Bij het restaurant aangekomen hoorden we nog een boomkruipertje en een winterkoninkje. We gingen lekker naar binnen waar het lekker warm was en genoten van koffie, warme chocomel met slagroom en van een stuk heerlijk vers gebak.

Bijgekomen van de kou besloten we om onze reis te vervolgen en gingen op pad naar Hoek van Holland waar al een hele tijd een aantal Huiskraaien verbleven. De eerste Huiskraaien in Nederland, gearriveerd in 1994 en broedend vanaf 1997, waren vermoedelijk afkomstig uit Egypte en zijn met een schip meegereisd. De aantallen namen toe tot rond 25 ex. (2009). De verspreiding blijft tot nu toe (nagenoeg) beperkt tot Hoek van Holland. Omdat er ook melding werd gedaan van een ondersoort van deze Huiskraai, de Huiskraai ssp Zugmayeri vonden we het een goed idee om die is te gaan bewonderen. Aangekomen op de parkeerplaats achter het station bij Hoek van Holland zagen we al gelijk een aantal Huiskraaien op een reclamebord van de AH. Op naar de Berghaven, waar dat ene exemplaar van de ondersoort zich regelmatig zou bevinden hadden we snel gevonden op de steiger. We konden de Huiskraaien van dichtbij goed bekijken en de camera's klikten volop. We hadden genoeg kou geleden vandaag en besloten om op huis aan te gaan. Ondanks alles hebben we vandaag toch nog 46 vogelsoorten waargenomen.

Leo Reijnierse

